

© NORGUNK YAYINCILIK 2015
SERTİFİKA NO: 11140
ISBN 978 975 8686-79-7

"EDEBİYAT BİR SAĞLIKTIR"

ALICE'S ADVENTURES IN WONDERLAND
MACMILLAN AND CO., LONDRA, 1891

BİRİNCİ BASKI
TEMMUZ 2015

İNGİLİZCEDEN ÇEVİREN
ARMAĞAN EKİCİ

RESİMLEYEN
PELİN KIRCA

KİTAP TASARIMI
BÜLENT ERKMEN

BASKI ÖNCESİ HAZIRLIK
BARIŞ AKKURT, BEK

BASKI VE CİLT
MAS MATBAACILIK A.Ş.
HAMİDİYE MAHALLESİ SOĞUKSU CADDESİ 3
KAĞITHANE 34408 İSTANBUL
T. (212) 294 10 00 / F. (212) 294 90 80
SERTİFİKA NO: 12055

NORGUNK YAYINCILIK
ŞEHİT ERDOĞAN İBAN SOKAK AKAL C/8
AKATLAR 34335 İSTANBUL
T. (212) 351 48 38
INFO@NORGUNK.COM / WWW.NORGUNK.COM

LEWIS CARROLL

ALICE'İN
HARİKALAR
DİYARINDAKİ
MACERALARI

n

Ahस्थ्यiz kayıkta o altın ikindide

Üç kız kürekleri beceriksizce çekmede;

Güya küçük koluyla sanırsın ki hız verir,

Güya küçük eliyle güzergâhı gösterir.

Tutturdu üç çocuk beni hiç kâle almadan:

“Olmaz kayak sefâsı masal anlatılmadan!”

Tembellik etme vakti, bu pek diktatördür

Üç ses kenetlenince boyun kıldan incedir!

İlkin Prima: “başla!” E, sultan o, emreder!

Nazik Secunda “saçmalık olsun” rica eder—

Bir dak’ka sabredip lafı dinler mi Tertia

İstop eder masal sözü kestikçe daima.

Birdenbire susup masalı dinlemekteler,

Rüyada bir çocukla beraberce gezdiler,

Hayvan ve kuşla dostça konuştuğu ülkeyi—

Nerdeyse sahici sanacaklar hikâyeyi.

Tekmil hayal gücü tükenip kaldı tıknefes

Yorgun masalcı, bak, bırakıp şimdi etti pes:

“Artık,” dedi, “öbür sefere kaldı sonrası—”

Derler “şu an öbür seferin tam da sırası!”

Keşfoldu böyle harikalar ülkesi bize:

Aheste, parça parça, tuhafıklar iç içe—

Bittiyse öykümüz eve dönme zamanıdır,

Tam şimdi gün batar, bu bize saâdet ânıdır.

Cânım Alice! Korum bu çocuksu hikâyeyi,

Esrarlı hatıralara yoldaş hazineyi,

Saklar, nasıl, hacı yaban elden getirdiği

Solmuş ve kupkuru o çiçekler çelengini.

I. Tavşan Yuvasına Düşüş
011

II. Gözyaşı Havuzu
027

III. Delege Yarışı ve Masalın Kuyruğu
041

IV. Tavşan, Bill'i Bir Miktar Bilinçlendiriyor
055

V. Bir Tırtılın Tavsiyeleri
071

VI. Domuz ve Biber
089

VII. Delice Bir Çay Daveti
109

VIII. Kraliçe'nin Kroket Sahası
127

IX. Yalancı Tosbağa'nın Hikâyesi
143

X. Istakoz Kadrili
161

XI. Turtaları Kim Çaldı?
177

XII. Alice'in İfadesi
191

I.

TAVŞAN YUVASINA DÜŞÜŞ

Alice nehir kıyısında yapacak hiçbirşey bulamadan ablasının yanında oturmaktan fena halde sıkılmaya başlamıştı: ablasının okuduğu kitaba bir iki kere gözetmişti, ama kitapta ne resim vardı ne de konuşma; “içinde hiç resim ve konuşma olmayan bir kitap,” diye düşündü Alice, “ne işe yarar ki?”

Papatyalardan bir taç yapmanın vereceği keyfin kalkıp papatya toplamakla uğraşmanın zahmetine de-ğip değmeyeceğini düşünüyordu ki (düşünmeyi becerebildiğince tabii, çünkü sıcaktan mahmurlaşmış, şapşallaşmıştı), âniden pembe gözlü bir Ak Tavşan yanibaşından geçiverdi.

Bunda öyle *çok da* şaşacak birşey yoktu; Alice de Tavşan'ın kendi kendine “Amanın! Amanın! Geciktim” dediğini duyunca bunu öyle *çok da* acayip bulmadı (bu meseleyi sonradan tekrar düşündüğünde, buna aslında şaşırması gerektiğini farkedecekti, ama o anda gayet doğal gelmişti ona); ama, iş Tavşan'ın *yelek cebinden bir saat çıka-*

rip, saate baktıktan sonra seğırtmesine varınca, Alice de ayağa fırladı; çünkü o anda kafasına dank etmişti ki, hayatında hiç yelek cebi ve ayrıca o cepten çıkaracak bir de saati olan tavşan görmemişti; meraktan kudurarak hayvanın peşinden koşup tüm tarlayı geçti, ama çitin altındaki kocaman bir tavşan yuvasına cup diye atladığını görmeye yetişebildi ancak.

Bir an sonra Alice de, sonra nasıl çıkacağını aklının ucundan bile geçirmeden, Tavşan'ın peşinden aşağı atlayıverdi.

Tavşan yuvası bir tünel gibi dümdüz gitti bir süre, sonra âniden aşağı dönüverdi. Öylesine âni oldu ki bu, Alice'in fren yapmak için bir saniyesi bile olmadı; kendini derin mi derin bir kuyuya benzeyen birşeyin içine düşerken buluverdi.

Ya kuyu çok derin, ya da düşüşü çok yavaş olmalıydı, çünkü düşerken etrafına bakınıp acaba şimdi ne olacak diye düşünmeye bol bol vakti oluyordu. Önce aşağıya bakarak nereye düştüğünü anlamaya çalıştı ama karanlıktan hiçbirşey göremedi: sonra kuyunun çeperlerine bakınca, mutfak dolapları ve kitap raflarıyla dolu olduklarını gördü; şurada burada kancalara asılmış haritalar ve